

[Schmidt.]

der findes i Dokumentet, jo paa ingen Maade betyder en officiel Tilkendegivelse fra vor Side, men at det paa den anden Side er helt klart, at man prøver paa at give Udtryk for et Forhold, som overalt er til Stede, hvor der føres en national Kamp. Bare vi vil være lidt ærlige, saa ved enhver, at i en national Kamp har alle kulturelle Bestræbelser den Virkning, at de hjælper til at sammenslutte det nationale Baand. Naar man i den nationale Sammenslutning ser en politisk Virksomhed, saa kan det ikke nægtes, at det kulturelle Arbejde har en politisk Side, rettere sagt en national-politisk Side. Det havde den i det danske Folks Kamp mod den preussiske Politik. Det har den nu hos os. Det har den overalt, som jeg sagde, hvor der findes en national Kamp.

Jeg har dog den Agtelse for mine danske nationale Modstandere, at jeg anser dem for ærlige nok til at anerkende, at det kan ikke være anderledes, og derfor kan man heller ikke opbygge en Anklage paa slige Udtalelser. Det var velgørende, om man i saadan en Kamp kunde enes om Ærlighed, fordi det er den vigtigste Betingelse for en ridderlig Kamp. Derfor tager jeg gerne Notits af, at man, efter at man først mente at kunne le ad det ærede Medlem Hr. A. Svenssons Udtalelser om en loyal Journalistik, dog tav stille, da han endnu en Gang fremhævede, at han ikke skammede sig ved at berette loyalt om en national Modstander. Det er den Ærlighed, vi trænger til i den nationale Kamp.

Hvad Jordspørgsmaalet angaar og alt, hvad der hører derhen, har jeg altid krævet, at den tyske Befolkning i Forhold til dens talmæssige Styrke faar Del i alle de Lettelser og Fordele, som man byder den nordslesvigske Befolkning og nu især vil gøre frugtbringende for den unge Slægt. Som Garanti for, at det vilde ske, krævede jeg, at vi fik Sæde i de Udvalg, som oprettes for at administrere de betræffende Love. Dette alene kan modarbejde det Indtryk, som ellers vil blive ved at sætte sig fast i de tyske Kredse, at vi stadig kommer til kort i den Retning. Dette mit Krav er ganske vist ikke blevet opfyldt. Kun det ærede Medlem Hr. A. Svensson har anerkendt det som berettiget. Jeg rejser Kravet igen. Det er utænkeligt, at vi kan overbevises om, at man vil øve national Retfærdighed paa dette Omraade, naar dette Krav ikke opfyldes.

Den højtærede Socialministers Svar paa mine Spørgsmaal tager jeg til Efterretning. Jeg maa dog bemærke, at jeg fra tysk Side

er anderledes underrettet. Naar Ministeren siger, at den dansk-tyske Traktat ikke behøver nogen Fortolkning, hvad angaar Domstolene for Invalidesagerne, saa synes jeg, at den Kendsgerning, at man paa tysk Side anser offentlig Votering for Domstolene som en Selvfølge, medens Danmark derimod ikke bruger offentlig Votering, gør det nødvendigt, at de to Parter enes om en ligelig Fremgangsmaade. Jeg ved ogsaa, at man fra tysk Side holder fast ved den Opfattelse, at de forhen i tyske Kasser mod Invaliditet forsikrede Invalidere i Nordslesvig havde Rettigheder, som den trufne Ordning ikke tilfredsstiller.

Endelig skal jeg udtale min Tilfredshed over, at den højtærede Hr. Statsminister vil overveje eller overveje særlige Foranstaltninger for vor nødstedte Landsdel. Bare disse Overvejelser ogsaa snart resulterer i Handling!

Pinholt: Paa mit Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, i hvor stort Omfang et Udtræk af Postgiroen vilde afstedkomme en Stigning af Statens Overtræk i Nationalbanken, svarede den højtærede Minister ikke alt for klart, men han gjorde klart, at Overtrækket vilde stige, hvis han trak Giroens Midler ud. I hvor høj Grad det vilde stige, vilde jeg gerne vide. Det kan være, at den højtærede Minister ikke vil sige det her, saa kan vi maaske afhandle det til sin Tid i Finansudvalget.

Den højtærede Minister sagde i Anledning af en Udtalelse, jeg var kommet med, at det reelle Afdrag paa Statslaanene i Tiden siden 1929 havde været 107 Mill. Kr., og mente, at det var i og for sig godt, man havde kunnet præstere det. Jeg vil sige, at der er en Hage ved det, nemlig at disse 107 Mill. Kr. opluges fuldstændig af de 85 Mill. Kr., der nu skal laanes, og af det Overtræk, som ... (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Det har ikke noget med hinanden at gøre). Jo, det har med hinanden at gøre, højtærede Finansminister, thi de 85 Mill. Kr. opvejer fuldstændig dette Afdrag, saa at det forsvinder fuldstændig, og derved viser det sig, at det socialdemokratiske Styre er for Statens Vedkommende ved at faa samme Form, som det har i visse socialdemokratiske styrede Byer, hvor man stadig væk nu er paa Vej nedad, hvor Gælden vokser og Skatteevnen tager af.

Jeg vil sige til den højtærede Finansminister, at man kan ikke være blind for, at saadan som Finansloven er stillet op, vil det blive nødvendigt at optage Stats-